

dragender fra Frederiksberg Grundejerforening angaaende Ændringer i de her i Tinget fremsatte Lovforslag om 1) Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter og 2) Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

Disse Andragender, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelte, vil blive tilstillet de om de nævnte Lovforslag nedsatte Udvalg.

Ved samme Landstingsmand er fra Frederiksberg Grundejerforening m. fl. Forninger paa Frederiksberg modtaget et Andragende angaaende Etablering af en Personjernbaneforbindelse mellem Frederiksberg og Hellerup.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelte, vil blive tilstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 29. Marts 1904 om Københavns Personbanegaard m. m.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2042).

Sagen sattes til Forhandling.

Jensen-Grimsbjerg: Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager har været indbragt i Folketinget ved privat Initiativ. Dette vil dog ikke sige, at Ministeriet var imod en saadan Foranstaltning. Den højtærede Landbrugsminister har udtalt i Folketinget, at naar Ministeriet ikke havde indbragt et saadant Forslag, var det, fordi der var visse Betænkeligheder med Hensyn til, om der ogsaa var Anledning til at gøre noget saa ekstraordinært som at vedtage en særlig Lov om Bekæmpelse af Raager. Ministeriets Stilling var altsaa ikke nogen Hindring for Sagen. Den partipolitiske Stilling var heller ikke nogen Hindring, idet Forslaget blev indbragt af Repræsentanter for de 4 forskellige politiske Partier. Den højtærede Landbrugsminister har ogsaa udtalt, at han kunde tage imod ikke alene et Lovforslag som det foreliggende, men ogsaa et Forslag, der var af en noget anden Form. Naar det nu alligevel er saaledes, at Forslaget kun naaede til at blive vedtaget med 50 Stemmer, medens 5 stemte imod, saa viser dette, at der i Folketinget har været delte

Meninger om Sagen, og dette ligger saavel nærmest i, at der har været delte Meninger om den Form, hvorunder man skulde søge denne Bekæmpelse af Raagerne iværksat, navnlig om, hvilke Autoriteter der skulde iværksætte den, og hvilke Institutioner der skulde betale Omkostningerne. Landstingets Opgave vil vel derfor nærmest være ved en Udvalgsbehandling at finde en Form, der er egnet til at vinde Tilslutning i begge Ting, og en saadan Form vil forhaabentlig nok kunne findes.

Men Hovedspørgsmaalet er altsaa dette, om der er tilstrækkelig Anledning til at lovgive om Sagen. Videnskaben har jo beskæftiget sig med Spørgsmaalet, men der er det saaledes, som det ret ofte kan være, at de lærde er uenige. Sagen er ogsaa den, at Raagernes Virksomhed er dels nyttig, dels skadelig. De fortærer adskillige skadelige Insekter og Larver, og det er jo en nyttig Virksomhed; men de lever ogsaa af Planteføde, og derved kan de gøre Skade i visse Tilfælde, endogsaa overordentlig stor Skade. Naar der er delte Meninger om, hvorvidt Raagerne gør mest Nytte eller mest Skade, kommer det vel nok af, at de i visse Tilfælde lever i mindre Kolonier, i andre Tilfælde i større. Lever de i mindre Kolonier, bliver Skaden ikke synderlig mærkbar, og saa har Raagerne vel ogsaa nok mest Lyst til, naar der er tilstrækkeligt af den Slags Føde, at leve af de skadelige Larver og Insekter, de kan finde. Er det derimod store Kolonier, er der vel ikke tilstrækkeligt af den Slags Fødemmer, saa at de maa gribe til Planteføde, og saa er det, de kan gøre stor Skade. Naar Raager, som lever i store Kolonier, i Tusindvis slaar ned paa en nysaaet Mark, behøver man ingen nærmere Undersøgelse af, om de gør Skade eller ej, thi saa er det lige til, at de gør Skade. Det er i Saanings- og Springstiden, de gør den største Skade, thi en Tønde Sædekorn pillet op, betyder jo adskillige Tønder mindre til Høst; og det samme gælder, naar det f. Eks. er spirende Roer eller anden spirende Afgrøde, de ødelægger. Det er ikke Smaasummer, det kan dreje sig om. En god Ven har meddelt mig, at han et enkelt Aar har ansat sit Tab til ca. 1,000 Kr.

Ogsaa jeg for mit Vedkommende har nogen Erfaring i saa Henseende. Ikke langt fra mit Hjem er der en Raagekoloni, som for nogle faa Aar siden gjorde betydelig Skade navnlig paa den tidligste og den sildigste Sæd, thi der bliver det jo